

Full diocesà

24 de gener del 2016

p4 –Projecte Raquel: un camí d'esperança

p4 –"Francisco: el padre Jorge", a Berga

Ensenyar a qui no sap

En aquest Jubileu de la Misericòrdia i seguint les indicacions del Sant Pare, comencem a repassar les obres de misericòrdia. Joan Pau II digué: «L'educació consisteix en el fet que l'home arribi a ser cada vegada més home.» L'Església sempre recorda el paper primordial dels pares en l'educació dels fills, en totes les seves dimensions (també la religiosa); l'Estat i l'Església només són subsidiaris d'aquest paper dels pares.

Per altra banda, avui a casa nostra constatem una ignorància religiosa oceànica en les noves generacions. Molts nens i joves no han entrat mai en una església, no han vist mai un sacerdot, no saben res de Crist. Fins i tot molts batejats desconeixen les veritats més bàsiques de la nostra fe. S'han fet realitat aquelles paraules d'Urs von Balthasar: «La fe no ha de ser pressuposada, sinó proposada.» La fe no es conserva automàticament en el món, sinó que sempre ha de ser anunciada de nou.

Es fa més urgent que mai viure aquesta obra de misericòrdia: l'Església ha de formar els cristians del segle XXI. Revisem la catequesi d'iniciació cristiana i fem-la atractiva, oferim als joves experiències concretes d'oració, fraternitat i caritat. Si no oferim res, segur que no vindran.

«Ell m'ha ungit per a portar la bona nova als desvalguts»

Diümenge III durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Nehemies

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora. El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

(8,1-4a.5-6,8-10)

Salm responsorial

Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.
(Salm 18)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres. [Dins l'Església, Déu ha posat en primer lloc apòstols, en segon lloc profetes, en tercer lloc mestres, després els qui tenen poder d'obrar miracles, després els qui tenen la gràcia de donar la salut als malalts, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar llen-

guatges misteriosos. No tothom ha de ser apòstol o profeta o mestre. No tothom ha d'obrar miracles, ha de tenir la gràcia de donar la salut als malalts, ha de ser capaç de parlar llenguatges misteriosos o ha de ser capaç d'interpretar-los.]
(12,12-30)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomena da s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

(1,1-4.4,14-21)

«És el compliment d'aquestes paraules»

Lectures i relats

Josep Molist i Rifà, prev.

La primera lectura és una descripció detallada del cerimonial organitzat pel governador Nehemies i presidit solemnement pel sacerdot Esdres, una vegada retornats els dirigents de l'exili a Babilònia (entre el segle VI i V aC), en un moment en què es feia urgent i necessari reconstruir la identitat religiosa dels israelites. La força estètica del ritual emocionà el poble, perquè el ritu esdevé sempre símbol (uneix allò que és diferent, transcendent allò immediat).

Els pares del concili ecumènic Vaticà II, recollint l'impacte del moviment bíblic i patristic, van voler reforçar la lectura cùltica de la Sagrada Escripura en la litúrgia catòlica, conscients com eren que les paraules del Senyor són *esperit i són vida* (antifona del salm responsorial), afegint a la lectura habitual de les cartes apostòliques un text del Vell Testament, sempre vinculat temàticament al sentit de l'evangeli del diumenge. D'aquí, la relació de la primera lectura amb l'escena de la sinagoga de Natzaret, quan Jesús, durant la reunió cùltica del Sabbat, després de llegir el text del profeta Isaïes, en «l'homilia», *es llegeix i s'elegeix* com l'Ungit de Déu. Aquest fragment va precedit del singular pròleg de l'evangelista, dedicat a un cristià distingit, conegut benefactor de l'Església apostòlica, a qui l'autor anomena Teòfil. L'evangeli de Lluc és una narració literària d'uns fets ja coneguts i acreditats pels apòstols.

La imatge

Jesús entre els doctors (1558).
Paolo Veronese. Museu del Prado (Madrid).

Jesús s'aplica a ell mateix el text d'Isaïes: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per a portar la Bona Nova als desvalguts.» Es posa, doncs, obertament al costat dels desvalguts. La seva predicació i la seva acció aniran adreçades a alliberar l'home de les seves esclavituds més fondes.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

25 dilluns

—La Conversió de Sant Pau, apòstol
—Santa Elvira, verge (s.XII)
Fets 22,3-16 / Salm 116 /
Marc 16,15-18

26 dimarts

—Sants Timoteu i Titus, bisbes (s.I)
2 Timoteu 1,1-8 / Salm 95 /
Lluc 10,1-9

27 dimecres

—Santa Àngela Mèrici, verge
(1474-1540)
—Sant Enric d'Ossó i Cervelló,
prevere (1840-†1896)
2 Samuel 7,4-17 / Salm 88 /
Marc 4,1-20

28 dijous

—Sant Tomàs d'Aquino, prevere i
doctor de l'Església (1225-1274)
—Sant Valeri
2 Samuel 7,18-19.24-29 / Salm 131
/ Marc 4,21-25

29 divendres

—St. Pere Nolasc, religiós (1180-1258)
2 Samuel 11,1-4a.5-10a.13-17 /
Salm 50 / Marc 4,26-34

30 dissabte

—Santa Martina, màrtir (†226)
—Sant Lesmes, abat (s.XI)
2 Samuel 12,1-7a.10-17 / Salm 50 /
Marc 4,35-41

31 Diumenge IV de durant l'any / Cicle C

—Sant Joan Bosco, prevere (1815-1888)
Jeremies 1,4-5.17-19 / Salm 70 / 1
Corintis 12,31- 13,13 / Lluc 4,21-30

Projecte Raquel: un camí d'esperança, de reconciliació i de guarició

Delegació de Pastoral Familiar

El projecte Raquel és la resposta de l'Església catòlica davant el drama de l'avortament i va adreçat a totes les dones, homes, personal sanitari i persones en general que han participat en un avortament de manera directa o indirecta. L'avortament comporta un seguit de símptomes que s'agrupen en la «síndrome postavortament» i que deriven en greus conseqüències com ara: trastorns emocional-comunicació,

trastorns comunicació-relacionals, trastorns depressius, trastorns dels son, trastorns de l'alimentació, trastorns obsessius, trastorns específics, trastorns de l'esfera sexual i d'altres; aquests trastorns comporten una ferida molt profunda que afecta la persona en la seva dimensió física i psicològica. Aquest projecte pretén guarir aquest patiment a través d'un acompanyament integral de la persona basat en la misericòrdia de Déu, ajudant-la a reconciliar-se amb ella mateixa, amb el seu fill i amb Déu. El projecte Raquel acull persones de totes les edats sense tenir en compte quant temps fa que va succeir l'avortament. Consta de deu sessions individuals amb una persona acollidora i un ambient de discreció total. El passat mes de gener, un grup de vuit persones de la diòcesi, entre elles els delegats de Pastoral Familiar, van participar en un curs intensiu de capacitació de dos dies a Barcelona, on van descobrir els objectius i la metodologia del projecte Raquel. Després, la delegació de Pastoral Familiar va exposar el projecte als preveres i als laics de la diòcesi i, el passat mes de setembre, es va començar una formació més específica amb un grup de voluntaris.

Els interessats en aquest projecte poden contactar-hi a través del correu electrònic projecteraquelsolsona@gmail.com. Es pot trobar més informació a la web del bisbat i a través dels rectors de les parròquies.

Trobada i assemblea anual de Mans Unides

S'acosta la Diada de la Fam i, com cada any per aquestes dates, Mans Unides del bisbat de Solsona convoca tots els seus col·laboradors i simpatitzants a la trobada i assemblea anual, que tindrà lloc a Bellpuig el dissabte dia 30 de gener, a les deu del matí, al casal d'entitats Carme Serra (pl. Sant Roc, 23).

Mans Unides convida tothom que hi vulgui assistir; reserveu-vos aquest dia a la vostra agenda. Us trobareu amb gent que, com vosaltres, senten l'alegria de treballar per fer un món millor. I també coneixereu els nous projectes per al 2016 i l'estat de comptes i compartirem plegats inquietuds i experiències.

Per a més informació, tel. 973 320 183 o bé solsona@mansunides.org.

No hi falteu, hi esteu tots convidats!

Festa dels Batejats a Tàrrega

Josep Castellà

El dia 10 de gener la parròquia de Tàrrega convidà totes les famílies que havien batejat algun infant en el transcurs del passat any 2015 a participar en la missa de dotze.

Mn. Josep M. Vilaseca, acompanyat per Mn. Joan Viladot i el diaca Joan Novell, presidí la Festa dels Batejats, amb l'assistència dels infants, acompanyats dels pares, padrins, germans i familiars, a més de nombrosos fidels.

En l'homilia, Mn. Vilaseca manifestà entre altres coses: «Avui és un dia especial per a donar gràcies a Déu pel regal

del bateig», remarcant també «l'agraïment als pares per la missió de transmetre la fe als seus fills». Després, als infants batejats se'ls impartí una benedicció i a cadascun se li donà una petita creu de fusta, símbol dels cristians. Els cants de la celebració tingueren la participació del Cor Parroquial «Els Àngels de l'Alba», dirigits per Joan Sabé.

Com a cloenda de la festa se'ls lliurà un pergami amb el text «Pregària per un fill - Festa del Baptisme del Senyor». Al final es feren tots la tradicional foto de família, recordatori de la festa.

Els Reis a la parròquia de Cardona

Durant la tarda del dia 5 de gener la cavalcada dels Reis d'Orient, organitzada per l'Agrupament Escolta Hug Folc, va fer-se present, com cada any, a l'església parroquial de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona, després de travessar bona part dels carrers de la vila. Dins l'església, els Reis, que foren rebuts pel rector de Cardona, Mn. Antoni Guixé, van oferir els seus presents –or, encens i mirra– al nen Jesús i van dedicar-li unes paraules.

L'endemà, el dia 6, festivitats de l'Epifania, a les dotze del migdia es va celebrar una solemne eucaristia, presidida per Mn. Antoni, acompanyat pels escolans, el seminarista de la parròquia i l'organista Antoni Ribas. En acabar, els escolans van trobar un petit obsequi que havien deixat els Reis al pessebre. Que els Mags d'Orient ens donin salut, pau, benestar i un feliç any a tots, acompanyats del Senyor. **Informa: Parròquia de Cardona.**

Les lesions contra l'honor i la fama de les persones

Redacció

El professor Ángel Rodríguez Luño, de la Pontificia Universitat de la Santa Creu de Roma, ha publicat recentment un petit assaig titulat *La difamació* (editorial Rialp, 2015).

En la introducció afirma que «sovint es dóna a la difamació una importància moral secundària, ja que apareix lligada simplement a un ús superficial i lleuger del llenguatge», però la realitat no és aquesta. La voracitat dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials en les noves tecnologies posen en relleu la importància d'aquesta qüestió.

En l'assaig es destaca el valor de l'honor i de la fama com a béns de l'home, la lesió dels quals és qualificada «pecats contra la justícia». En el llibre es fa una interessant classificació d'aquests pecats.

El judici temerari. El ferm i deliberat assentiment intern amb el qual s'admet, sense suficient fonament, una culpa moral o un delictes en el proïsme (una persona o un grup de persones).

La injúria. És l'ofensa a l'honor d'una persona mitjançant paraules, gestos, comunicació telefònica, dibuixos, escrits o altres senyals dirigits a la persona ofesa. El sentit de la pròpia honorabilitat està fundat sobre la consciència de la

dignitat personal i l'absència de causes deshonroses.

L'ofensa a l'honor consisteix a atribuir a una persona present una culpa, un delictes o una culpa.

La burla. Mentre que la injúria busca lesionar l'honor, la burla intenta suscitar la vergonya de qui n'és víctima. Objecte de la burla pot ser una culpa o un defecte del proïsme o àdhuc els comportaments honestos i virtuoses.

La difamació. És la revelació, sense un motiu moralment vàlid, dels defectes o faltes d'un subjecte absent en persones que els ignoraven.

La calúmnia. És atribuir defectes o faltes a un subjecte absent que no es corresponen a la veritat, es lesiona la reputació d'algú i dóna ocasió a judicis erronis sobre ell. Pretén (com l'anterior) destruir o perjudicar la bona fama de persones o institucions.

La murmuració. Com les dues anteriors, consisteix a parlar malament del proïsme en la seva absència. L'objectiu, tanmateix, no és perjudicar la bona fama sinó que busca destruir l'amistat entre dues o més persones, pretén dividir, posar els uns contra els altres.

L'article

Sinceritat..., de veritat?

Josep Maria Rovira i Marsal

La sinceritat és de moda. El meu principal defecte —diu el personatge famós responent a l'entrevista que pretén donar-lo a conèixer com realment és— és que sóc excessivament sincer. I potser afegeix, per resultar més convincent: dic el que penso, i això m'ha ocasionat més d'un problema al llarg de la meua vida. Si l'entrevista és per la televisió, s'acompanyarà d'una lleugera caiguda d'ulls. Sap de sobres que tothom ho acceptarà bé. Quan als famosos se'ls pregunta per un defecte, no responen: sóc un mentider, o tinc enveja dels altres, o no em fio ni del meu pare... No, els famosos responen, normalment, atribuint-se un excés d'alguna cosa bona, que és el que ens fa dubtar seriosament de la seva sinceritat. Diuen coses com: sóc massa sincer, o confio massa en la gent, o em deixo empresonar pel meu treball...

La sinceritat, com aquests altres termes, s'utilitza, o millor, s'invoca a conveniència de l'usuari: a ser sincer no em guanya ningú! Dic les coses pel seu nom —se sent a dir moltes vegades com a preludi d'un rosari d'improperis dirigits a alguna persona. S'ha de ser sincer i dir el que es pensa: sinceritat es dir lliurement el que se sent, sense pensar. A altres la sinceritat els porta a ser espontanis, sense hipòcrites convencionalismes. Per a aquests, escopir, badallar o passejar-se en calçotets per casa seva són manifestacions d'exquisida sinceritat, mentre que pentinar-se, afaitar-se, donar les gràcies, somriure, estrènyer la mà, parlar de vostè, cedir el pas i enllustrar-se les sabates ho serien de tot el contrari.

No és correcte. La sinceritat és, per damunt de tot, estimar la veritat, proposar-se conèixer-la i manifestar-la, si és convenient, a la persona idònia i en el moment adequat. La sinceritat, també, ha d'estar regulada per la caritat i per la prudència. Així ho hem d'ensenyar. Hem d'ensenyar a estimar la veritat als nostres fills. Per damunt de tot, perquè serà la veritat el que els farà veritablement lliures.

Per a ser sincers, el primer que hem de fer és esforçar-nos per conèixer la realitat. La realitat, de què? En primer lloc, la nostra. Sinceritat és humilitat per a regular la tendència de l'home a exaltar-se per sobre de la pròpia realitat, i demana el desenvolupament de la pròpia intimitat per a conèixer-se i valorar-se degudament. Només aleshores serem capaços de donar allò de nosaltres que faci falta a la persona adequada en el moment oportú. També la realitat aliena. Essent objectius, no basant-nos en impressions i sabent distingir allò que és important d'allò que és secundari. Sense jutjar, ja que no som qui ni coneixerem mai tots els elements per a fer-ho.

El llibre

El nom de Déu és Misericòrdia

Papa Francesc

Per primera vegada, en un llibre-entrevista signat per ell, Francesc es dirigeix a cadascun dels homes i dones del planeta en un diàleg senzill, íntim i personal.

El Papa afronta el tema de la misericòrdia, tan central en el seu ensenyament i en el seu testimoniatge, a través de la seva experiència personal com a sacerdot i pastor.

Explica els motius d'un Any Sant extraordinari que ell va desitjar amb tot el seu ímpetu, parlant a totes les ànimes, de dins i fora de l'Església, que busquen donar un sentit a la vida, trobar un camí de pau i de reconciliació, una cura de les ferides físiques i espirituals. És la síntesi del seu magisteri i el seu pontificat.

Per a revelar tot el seu pensament, ha triat el periodista del Vaticà Andrea Tornielli, el més proper al pontífex, garantia, doncs, de rigor i solvència.

Glossa

El vídeo del Papa

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Algunes vegades, el Papa ha demanat a tots els catòlics una pregària unànime per alguna necessitat. Tots recordem quan ho feu per a evitar la intervenció militar a Síria i, més recentment, per a l'èxit de la cimera sobre el clima de París.

El Papa no només ens convida a pregar per una mateixa intenció en ocasions extraordinàries. Ho fa cada mes establint les intencions de l'Apostolat de l'Oració.

Aquesta realitat d'Església, des de fa molts anys, fomenta la pregària unànime per les intencions del Sant Pare publicant-les i divulgant-les a través de cartells i fulletons.

Per tal que siguin molts més els que s'uneixin a aquesta xarxa mundial d'oració del Papa, ha nascut "el vídeo de Papa". Es tracta d'un canal al You Tube on el Sant Pare penjarà un vídeo cada mes. Així, la invitació de l'Apostolat de l'Oració arribarà també a les generacions que viuen en les xarxes socials d'internet.

Aquest mes, a causa de la setmana de pregària per la unitat dels cristians, les dues intencions de pregària són: que el diàleg sincer entre homes i dones de diverses religions,

comporti fruits de pau i justícia; perquè mitjançant el diàleg i la caritat fraterna, amb la gràcia de l'Esperit Sant, se superin les divisions entre els cristians.

El Papa ha gravat un vídeo sobre el diàleg interreligiós breu, directe i bonic. Ens invita a fer nostra la seva petició d'oració tant en l'oració personal quotidiana com quan ens apleguem en comunitat.

Ajudem, doncs, el Papa en el seu treball per a la unitat de les confessions cristianes i el diàleg entre les religions. Ell sap que només prosperarà i fructificarà si tota l'Església, pregant, "arrenca" de Déu el miracle de la unitat dels cristians i d'un diàleg interreligiós que porti a la pau i a la justícia.

Unim-nos a la Xarxa Mundial d'Oració del Papa! Mirem cada mes el seu vídeo i preguem per les seves intencions!

Una vegada més, si tots aquests instruments us van una mica amples, demaneu als fills i néts que us l'ensenyin a través del You Tube o mirant-lo a través de la pàgina web del bisbat.

